

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ
ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗΣ, ΒΥΡΩΝΟΣ ΚΑΙ ΥΜΗΤΤΟΥ
ΔΑΝΙΑ

Η ΕΠΑΓΓΕΛΙΑ ΤΟΥ ΠΑΤΡΟΣ

Ιερά ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗΣ, ΒΥΡΩΝΟΣ ΚΑΙ ΥΜΗΤΤΟΥ
ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗ 2009

Ἡ ἑπταγγελία τοῦ Πατρὸς

Κείμενα:

Μητροπολίτου Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ
Δανιὴλ

Στοιχειοθεσία, Διακόσμησης, Ἐπιμέλεια Ἐκδόσεως:
Ἀδελφότης Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίου Ἰωάννου Προδρομοῦ Καρέα

Εἰκόνα ἐξωφύλλου:

Ἡ Πεντηκοστή (φορητὴ εἰκόνα)
Μονὴ Σταυρονικήτα, Ἅγιον Ὅρος.

Σειρά:

«Χριστολογικά» ἀριθμ. 20

Copyright:

Ἱερὰ Μητρόπολις Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ.

Λεωφόρος Ὑμηττοῦ 47-51, Τ.Κ. 161 21 Καισαριανή

Τηλ.: 210.72.24.123

www.imkby.gr e-mail: info@imkby.gr

ISBN: 978-960-6841-18-7

ΕΠΤΑΛΟΦΟΣ Α.Β.Ε.Ε.

Ἀρδιστιό 12-16, 116 36 Ἄρδηνα

Τηλ.: 210.921.7512, 210.921.4320 • Fax: 210.923.7003

www.eptalofos.gr • e-mail: info@eptalofos.gr

Η ΕΠΑΓΓΕΛΙΑ ΤΟΥ ΠΑΤΡΟΣ

τοῦ Μητροπολίτου
Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ἰγμηττοῦ
Δαυηλ

Κατὰ τὴν ἀγία καὶ μεγάλη ἑορτὴ τῆς Πεντηκοστῆς οἱ πιστοὶ ἑορτάζουμε τὴν ἐκπλήρωσι τῆς ὑποσχέσεως ποὺ δόθηκε ἀπὸ τὸν Θεὸ Πατέρα στοὺς ἀνθρώπους κατὰ τὴν ἐποχὴ τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης περὶ τῆς δωρεᾶς τοῦ ἁγίου Πνεύματος ποὺ ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστὸς ἀπεκάλεσε «ἐπαγγελίαν τοῦ Πατρός» (Πράξεων α' 4).

Θὰ παρακολουθήσουμε τὴν ἐξέλιξι αὐτῆς τῆς ὑποσχέσεως.

1) Ὁ προφήτης Ἰωὴλ προφητεύει:
«Καὶ ἔσται μετὰ ταῦτα καὶ ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματος μου ἐπὶ πᾶσαν σάρκα, καὶ προφητεύουσιν οἱ υἱοὶ

ὑμῶν καὶ αἱ θυγατέρες ὑμῶν καὶ οἱ πρεσβύτεροι ὑμῶν ἐνύπνια ἐνυπνιασθήσονται, καὶ οἱ νεανίσκοι ὑμῶν ὁράσεις ὄψονται. Καὶ ἐπὶ τοὺς δούλους μου καὶ ἐπὶ τὰς δούλας μου ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκεῖναις ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματός μου.

Καὶ δώσω τέρατα ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς, αἷμα καὶ πῦρ καὶ ἀτμίδα καπνοῦ. Ὁ ἥλιος μεταστραφήσεται εἰς σκότος καὶ ἡ σελήνη εἰς αἷμα πρὶν ἔλθειν τὴν ἡμέραν Κυρίου τὴν μεγάλην καὶ ἐπιφανῆ. Καὶ ἔσται, πᾶς ὃς ἂν ἐπικαλέσῃται τὸ ὄνομα Κυρίου, σωθήσεται. Ὅτι ἐν τῷ ὄρει Σιών καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ ἔσται ἀνασωζόμενος, καθότι εἶπε Κύριος, καὶ εὐαγγελιζόμενοι, οὓς Κύριος προσκέκληται» (Ἰωήλ γ' 1-5).

Δηλαδή: «Μετὰ ἀπὸ αὐτὰ θὰ ἔλθει ἐποχή», λέει ὁ Κύριος, «κατὰ τὴν ὁποία θὰ χύσω πλούσια τὶς δωρεὰς καὶ τὰ χαρίσματα τοῦ Πνεύματός μου σὲ κάθε ἄνθρωπο καὶ θὰ προφητεύσουν οἱ υἱοί σας καὶ οἱ θυγατέρες σας. Οἱ γεροντότεροι ἀπὸ ἐσᾶς θὰ δοῦν καὶ θὰ λάβουν ἀποκαλύψεις μέσω ἐνυπνίων, οἱ δὲ νεώτεροι κατὰ τὴν ἡλικία θὰ δοῦν σὲ πλήρη ἐγρήγορσι ἀποκαλυπτικά ὁράματα. Ἐπίσης θὰ χύσω πλούσιες τὶς δωρεὰς τοῦ Πνεύματός μου κατὰ τὴν ἡμέρα ἐκείνη στοὺς δούλους καὶ τὶς δούλες μου.

Θὰ παραχωρήσω κατόπιν νὰ γίνουν τρομερὰ σημεῖα στὸν οὐρανὸ καὶ τὴν γῆ. Στὴν γῆ θὰ γίνουν αἱματηροὶ πόλεμοι, πυρκαγιάι καὶ καπνοὶ ἀπὸ τὶς καιόμενες πόλεις. Ὁ ἥλιος θὰ χάσῃ τὸ φῶς του καὶ θὰ μεταστραφῇ σὲ σκοτάδι καὶ ἡ σελήνη θὰ γίνῃ κόκκινη, ὅπως τὸ αἷμα, πρὶν ἔλθει ἡ μεγάλη καὶ ἐπιφανῆς ἡμέρα

τοῦ Κυρίου. Τότε καθένας ποὺ θὰ ἐπικαλεσθεῖ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου, θὰ σωθεῖ. Στὸ ὄρος Σιών στὴν Ἱερουσαλήμ, θὰ ὑπάρχουν οἱ σωσμένοι, ὅπως ἀκριβῶς εἶπε ὁ Κύριος. Θὰ ὑπάρχουν ἐπίσης εὐαγγελιστὲς καὶ κήρυκες, τοὺς ὁποίους θὰ ἔχει καλέσει ὁ Κύριος γιὰ νὰ κηρύξουν τὴν σώζουσα ἀλήθεια στοὺς λαοὺς».

Αὐτὴ ἡ ἀρχαία προφητεία ἐκπληρώθηκε τὴν ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς κατὰ τὸν ἀπόστολο Πέτρο, ὅπως ἀναφέρει ὁ εὐαγγελιστὴς Λουκᾶς, ὁ συγγραφεὺς τῶν Πράξεων τῶν Ἀποστόλων.

«Σταθεῖς δὲ Πέτρος σὺν τοῖς ἑνδεκα ἐπῆρε τὴν φωνὴν αὐτοῦ καὶ ἀπεφθέγγετο αὐτοῖς· Ἄνδρες Ἰουδαῖοι καὶ οἱ κατοικοῦντες Ἱερουσαλήμ ἅπαντες, τοῦτο ὑμῖν γνωστὸν ἔστω καὶ ἐνωτίσασθε τὰ ῥήματά μου. οὐ γάρ, ὡς ὑμεῖς ὑπολαμβάνετε, οὗτοι μεθύουσιν· ἔστι γὰρ ὥρα τρίτη τῆς ἡμέρας· ἀλλὰ τοῦτο ἔστι τὸ εἰρημένον διὰ τοῦ προφήτου Ἰωήλ» (Πράξεων β' 14-16).

Δηλαδή: «Τότε σηκώθηκε ὁ Πέτρος μαζί μὲ τοὺς ἄλλους ἑντεκα ἀποστόλους καὶ μὲ δυνατὴ φωνὴ τοὺς εἶπε: Ἰουδαῖοι κι ὅλοι ἐσεῖς ποὺ βρῖσκεστε στὴν Ἱερουσαλήμ! Θὰ σᾶς ἐξηγήσω τί συμβαίνει, κι ἀκοῦστε καλὰ τὰ λόγια μου: Αὐτοὶ δὲν εἶναι μεθυσμένοι, ὅπως νομίζετε· ἀλλὰ αὐτὸ ποὺ συμβαίνει εἶναι ἐκεῖνο ποὺ εἶπε ὁ Θεὸς μέσω τοῦ προφήτη Ἰωήλ».

2) Ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστὸς τὸ βράδυ ποὺ ἀποχαιρετοῦσε τοὺς μαθητὲς Του στὸ ὑπερῶο τῆς Ἱερουσαλήμ ὑποσχέθηκε, ὅτι θὰ παρακαλέσει τὸν Ἐπουρά-

νιο Θεὸ καὶ Πατέρα, γιὰ νὰ τοὺς στείλει τὸ ἅγιο Πνεῦμα, ποὺ ὁ κόσμος, δηλαδή οἱ ἄνθρωποι ποὺ δὲν ἀνήκουν στὴν Ἐκκλησία, δὲν δύνανται νὰ λάβουν. Ὑποσχεται ὅτι θὰ παρακαλέσει τὸν Θεὸ πατέρα νὰ ἐκπληρώσει τὶς ὑποσχέσεις Του. Εἶπε:

«Ἐὰν ἀγαπᾶτέ με, τὰς ἐντολὰς τὰς ἐμὰς τηρήσατε, καὶ ἐγὼ ἐρωτήσω τὸν πατέρα καὶ ἄλλον παράκλητον δώσει ὑμῖν, ἵνα μένη μεθ' ὑμῶν εἰς τὸν αἰῶνα, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὃ ὁ κόσμος οὐ δύναται λαβεῖν, ὅτι οὐ θεωρεῖ αὐτὸ οὐδὲ γινώσκει αὐτό· ὑμεῖς δὲ γινώσκετε αὐτό, ὅτι παρ' ὑμῖν μένει καὶ ἐν ὑμῖν ἔσται» (Ἰωάννου ιδ' 15-17).

Δηλαδή: *«Ἄν μὲ ἀγαπᾶτε, τηρήστε τὶς ἐντολές μου. Κι ἐγὼ θὰ παρακαλέσω τὸν Πατέρα νὰ σᾶς δώσει ἄλλον Παράκλητο, τὸ Πνεῦμα τῆς Ἀληθείας, ὥστε νὰ εἶναι γιὰ πάντα μαζί σας. Τὸ Πνεῦμα αὐτὸ δὲν μπορεῖ νὰ τὸ δεχτεῖ ὁ κόσμος, γιὰτὶ οὔτε τὸ διακρίνει οὔτε τὸ γνωρίζει. Ἔσεῖς τὸ γνωρίζετε, γιὰτὶ μένει κοντά σας καὶ θὰ ὑπάρχει μέσα σας».*

3) Στὴν ὁμιλία Του αὐτὴ στὸ ὑπερῶο τῆς Ἱερουσαλήμ πρὸς τοὺς μαθητὲς Του ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστός προσδιόρισε μὲ σαφήνεια, τόσο τὸ ἔργο τοῦ ἁγίου Πνεύματος σ' αὐτοὺς ὅσο καὶ τὴν σχέσι Του μαζί Του μὲ τοὺς λόγους:

α) Ὅτι τὸ ἅγιο Πνεῦμα ἀποστέλλει ὁ Θεὸς Πατέρας στὸ ὄνομά Του γιὰ νὰ διδάξει τοὺς μαθητὲς Του καὶ νὰ τοὺς ὑπενθυμίσει ὅλα ὅσα Αὐτὸς τοὺς ἐδίδαξε:

«Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν παρ' ὑμῖν μένων· ὁ δὲ παράκλητος, τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ὃ πέμψει ὁ πατὴρ ἐν τῷ ὀνόματί μου, ἐκεῖνος ὑμᾶς διδάξει πάντα καὶ ὑπομνήσει ὑμᾶς πάντα ἃ εἶπον ὑμῖν» (Ἰωάννου ιδ' 25-26).

Δηλαδή: «Αὐτὰ σᾶς δίδαξα, ὅλον αὐτὸν τὸν καιρὸ πὸν βρίσκομαι κοντά σας. Ἀλλὰ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιο, ὁ Παράκλητος, πὸν θὰ στείλει ὁ Πατέρας στὸ ὄνομά μου, ἐκεῖνος θὰ σᾶς διδάξει τὰ πάντα καὶ θὰ φέρει στὴν μνήμη σας ὅλα ὅσα σᾶς ἔχω πεῖ ἐγώ».

β) Ὅτι τὸ ἅγιο Πνεῦμα θὰ Τὸ ἀποστείλει ὁ Ἰδιος ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς ἐξ ὀνόματος τοῦ Θεοῦ Πατέρα γιὰ νὰ μαρτυρήσει, νὰ δώσει μαρτυρία, περὶ Αὐτοῦ, ὥστε ἐν συνεχείᾳ οἱ Ἀπόστολοι μὲ τὴν δύναμί Του νὰ γίνουν μάρτυρες τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ:

«Ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ παράκλητος ὃν ἐγὼ πέμψω ὑμῖν παρὰ τοῦ πατρὸς, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὃ παρὰ τοῦ πατρὸς ἐκπορεύεται, ἐκεῖνος μαρτυρήσει περὶ ἐμοῦ· καὶ ὑμεῖς δὲ μαρτυρεῖτε, ὅτι ἀπ' ἀρχῆς μετ' ἐμοῦ ἐστε» (Ἰωάννου ιε' 26-27).

Δηλαδή: «Ὅταν ἔρθῃ ὁ Παράκλητος, πὸν θὰ σᾶς τὸν στείλω ἐγὼ ἀπὸ τὸν Πατέρα, τὸ Πνεῦμα τῆς Ἀληθείας, πὸν ἐκπορεύεται ἀπὸ τὸν Πατέρα, αὐτὸς θὰ ἐρμηνεύσει τὴν ἀποστολή μου. Ἀλλὰ κι ἐσεῖς θὰ δώσετε μαρτυρία γιὰ μένα, γιατί ἐξαρχῆς εἴστε μαζί μου».

γ) Ὅτι ἡ ἔλευσι τοῦ ἁγίου Πνεύματος εἶναι συνέπεια τοῦ σταυρικοῦ θανάτου, τῆς ἐκουσίας θυσίας Του καὶ ὅτι τὸ ἔργο Του θὰ εἶναι:

- Να ἐλέγξει τὸν κόσμον περὶ ἁμαρτίας καὶ περὶ δικαιοσύνης καὶ περὶ κρίσεως,

- Να ὀδηγήσει τοὺς μαθητὲς Του στὴν ἀλήθεια ποὺ Ἐκεῖνος ἐδίδαξε καὶ

- Να Τὸν δοξάσει:

«Ἄλλ' ἐγὼ τὴν ἀλήθειαν λέγω ὑμῖν· συμφέρει ὑμῖν ἵνα ἐγὼ ἀπέλθω. ἐὰν γὰρ μὴ ἀπέλθω, ὁ παράκλητος οὐκ ἐλεύσεται πρὸς ὑμᾶς· ἐὰν δὲ πορευθῶ, πέμψω αὐτὸν πρὸς ὑμᾶς· καὶ ἐλθὼν ἐκεῖνος ἐλέγξει τὸν κόσμον περὶ ἁμαρτίας καὶ περὶ δικαιοσύνης καὶ περὶ κρίσεως. περὶ ἁμαρτίας μὲν, ὅτι οὐ πιστεύουσιν εἰς ἐμέ· περὶ δικαιοσύνης δέ, ὅτι πρὸς τὸν πατέρα μου ὑπάγω καὶ οὐκέτι θεωρεῖτέ με· περὶ δὲ κρίσεως, ὅτι ὁ ἄρχων τοῦ κόσμου τούτου κέκριται. Ἔτι πολλὰ ἔχω λέγειν ὑμῖν, ἀλλ' οὐ δύνασθε βαστάζειν ἄρτι. ὅταν δὲ ἔλθῃ ἐκεῖνος, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὀδηγήσει ὑμᾶς εἰς πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν· οὐ γὰρ λαλήσει ἀφ' ἑαυτοῦ, ἀλλ' ὅσα ἂν ἀκούσῃ λαλήσει, καὶ τὰ ἐρχόμενα ἀναγγελεῖ ὑμῖν. ἐκεῖνος ἐμὲ δοξάσει, ὅτι ἐκ τοῦ ἐμοῦ λήψεται καὶ ἀναγγελεῖ ὑμῖν. πάντα ὅσα ἔχει ὁ πατὴρ ἐμὰ ἐστὶ· διὰ τοῦτο εἶπον ὅτι ἐκ τοῦ ἐμοῦ λήψεται καὶ ἀναγγελεῖ ὑμῖν» (Ἰωάννου ια' 7-15).

Δηλαδή: «Κι ὅμως, ἐγὼ σᾶς λέω τὴν ἀλήθεια. Σὲ σᾶς συμφέρει νὰ φύγω ἐγώ. Γιατί, ἂν ἐγὼ δὲ φύγω, δὲν θὰ ἔρθει σ' ἐσᾶς ὁ Παράκλητος. Ἐνῶ ἐὰν πάω ἐκεῖ, θὰ τὸν στείλω σ' ἐσᾶς. Κι ὅταν ἔρθει ἐκεῖνος, θὰ ἐλέγξει τοὺς ἀνθρώπους ὡς πρὸς τὴν ἁμαρτία, ὡς πρὸς τὴ δικαιοσύνη καὶ ὡς πρὸς τὴν κρίση τοῦ Θεοῦ. Ὡς πρὸς τὴν ἁμαρτία ἐπειδὴ δὲν πιστεύουν σ' ἐμένα. Ὡς πρὸς τὴ δι-

καιοσύνη, ἐπειδὴ ἐγὼ πηγαίνω δικαιωμένος στὸν Πατέρα, καὶ δὲν θὰ μὲ βλέπετε πιά. Καὶ ὡς πρὸς τὴν κρίση, ἐπειδὴ ὁ κυρίαρχος αὐτοῦ τοῦ κόσμου εἶναι κιόλας καταδικασμένος.

Πολλὰ ἔχω ἀκόμη νὰ σᾶς πῶ, ἀλλὰ δὲν μπορεῖτε τώρα νὰ σηκώσετε μεγαλύτερο βάρος. Ὄταν ὁμως ἔρθει ἐκεῖνος, τὸ Πνεῦμα τῆς Ἀληθείας, θὰ σᾶς ὀδηγήσει σὲ ὅλη τὴν ἀλήθεια. Γιατὶ δὲ θὰ μιλήσει ἀπὸ μόνος του, ἀλλὰ θὰ πει ὅσα θ' ἀκούσει, καὶ θὰ σᾶς ἀναγγεῖλει. Ὅλα ὅσα ἀνήκουν στὸν Πατέρα εἶναι δικά μου. Γι' αὐτὸ σᾶς εἶπα πῶς τὸ Πνεῦμα θὰ πάρει ἀπὸ αὐτὰ ποὺ ἔχω ἐγὼ νὰ πῶ καὶ θὰ τὸ ἀναγγεῖλει σ' ἐσᾶς”.

4) Ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστὸς ἀμέσως μετὰ τὴν ἀνάστασί Του ἔδωσε στοὺς μαθητές Του τὸ ἅγιο Πνεῦμα ἀφοῦ κατὰ τὸν εὐαγγελιστὴ Ἰωάννη: «Ἐνεφύσησε καὶ λέγει αὐτοῖς· Λάβετε Πνεῦμα ἅγιον» (Ἰωάννου κ' 21-22).

5) Ὁ Κύριος ἐβεβαίωσε, ὅτι τὸ Ἅγιο Πνεῦμα θὰ δοθεῖ σ' ὅλους τοὺς πιστοὺς μὲ τοὺς λόγους Του:

«Ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, καθὼς εἶπεν ἡ γραφή, ποταμοὶ ἐκ τῆς κοιλίας αὐτοῦ ῥεύσουσιν ὕδατος ζῶντος. τοῦτο δὲ εἶπε περὶ τοῦ Πνεύματος οὗ ἔμελλον λαμβάνειν οἱ πιστεύσαντες εἰς αὐτόν· οὐπω γὰρ ἦν Πνεῦμα Ἅγιον, ὅτι Ἰησοῦς οὐδέπω ἔδοξάσθη» (Ἰωάννου ζ' 38-39).

Δηλαδή: «Μέσα σ' εκείνον που πιστεύει σ' έμένα, καθως λέει ή Γραφή, ποτάμια ζωντανό νερό θα τρέξουν. Αυτό το είπε ο Ίησοϋς έννοώντας το Πνεϋμα που θα έπαιρναν όσοι θα πίστευαν σ' αυτόν. Γιατί τότε ακόμα δέν είχαν το Άγιο Πνεϋμα, επειδή ο Ίησοϋς δέν είχε ακόμα δοξασθει με την ανάσταση».

6) Το άγιο Πνεϋμα είναι εκείνο που μάς αναγεννά, για να ύπερβοϋμε τα κτιστά και φθαρτά όρια της ύπάρξεώς μας και να ένωθοϋμε με τον Θεό, αφού προηγουμένως ένωθοϋμε με τα άγια μυστήρια δια της χάριτος και της ένεργείας του άγιου Πνεϋματος με τον Ίησοϋ Χριστό κατά τον λόγο του Κυρίου μας στον νυκτερινό μαθητή Του άρχοντα των Ίουδαίων Νικόδημο:

«Άπεκριθη Ίησοϋς· Άμην άμην λέγω σοι, εάν μή τις γεννηθῆ έξ ύδατος και Πνεϋματος, οϋ δύναται είσελθειν είς την βασιλείαν του Θεοϋ» (Ίωάννου γ' 5).

Δηλαδή: «Ο Ίησοϋς του άπάντησε: Σε βεβαιώνω πως άν κανείς δέ γεννηθει από το νερό κι από το Πνεϋμα, δέν μπορεί να μπει στη βασιλεία του Θεοϋ».

Γι' αυτή την αναγέννησι ο άπόστολος Παϋλος γράφει στις έπιστολές του έπισημαίνοντας και τονίζοντας στους πιστούς ότι:

α) Η αναγέννησι ένεργείται με το άγιο Βάπτισμα, ή δύναμι και ένέργεια του όποιου καταργεί την άμαρτία και την συνέπειά της τον θάνατο.

«Η άγνοείτε ότι όσοι έβαπτίσθημεν είς Χριστόν Ίησοϋν, είς τον θάνατον αυτοϋ έβαπτίσθημεν; συνετά-

φημεν οὖν αὐτῷ διὰ τοῦ βαπτίσματος εἰς τὸν θάνατον, ἵνα ὡσπερ ἠγέρθη Χριστὸς ἐκ νεκρῶν διὰ τῆς δόξης τοῦ πατρὸς, οὕτω καὶ ἡμεῖς ἐν καινότητι ζωῆς περιπατήσωμεν. εἰ γὰρ σύμφυτοι γεγόναμεν τῷ ὁμοιώματι τοῦ θανάτου αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀναστάσεως ἐσόμεθα, τοῦτο γινώσκοντες, ὅτι ὁ παλαιὸς ἡμῶν ἄνθρωπος συνεσταυρώθη ἵνα καταργηθῇ τὸ σῶμα τῆς ἁμαρτίας, τοῦ μηκέτι δουλεύειν ἡμᾶς τῇ ἁμαρτίᾳ ὁ γὰρ ἀποθανὼν δεδικαίωται ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας. εἰ δὲ ἀπεθάνομεν σὺν Χριστῷ, πιστεύομεν ὅτι καὶ συζηήσομεν αὐτῷ, εἰδότες ὅτι Χριστὸς ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν οὐκέτι ἀποθνήσκει, θάνατος αὐτοῦ οὐκέτι κυριεύει. ὁ γὰρ ἀπέθανε, τῇ ἁμαρτίᾳ ἀπέθανεν ἐφάπαξ, ὃ δὲ ζῆ, ζῆ τῷ Θεῷ. οὕτω καὶ ὑμεῖς λογίζεσθε ἑαυτοὺς νεκροὺς μὲν εἶναι τῇ ἁμαρτίᾳ, ζῶντας δὲ τῷ Θεῷ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν» (Πρὸς Ρωμαίους στ' 3-11).

Δηλαδή: «Ἡ δὲν ξερετε ὅτι ὅσοι βαπτιστήκαμε μὲ πίστι στὸν Ἰησοῦ Χριστό, γίναμε μὲ τὸ βάπτισμα μέτοχοι τοῦ σταυρικοῦ Του θανάτου; Πραγματικά, μὲ τὸ βάπτισμά μας συμμετέχουμε στὸν θάνατο καὶ στὴν ταφή τοῦ Χριστοῦ. Κι ὅπως ὁ Πατέρας Θεὸς μὲ τὴ δύναμή Του ἀνέστησε τὸν Χριστὸ ἀπὸ τοὺς νεκρούς, τὸ ἴδιο κι ἐμεῖς μποροῦμε νὰ ζήσουμε μιὰ νέα ζωή. Ὅπως δηλαδή ἐνταχτήκαμε ὀργανικὰ στὸ σῶμα τοῦ Χριστοῦ μὲ μία πράξη ποὺ σημαίνει συμμετοχὴ στὸ θάνατό του, ἔτσι θὰ συμμετάσχουμε πραγματικὰ καὶ στὴν ἀνάστασή του. Ξέρουμε ἄλλωστε μὲ βεβαιότητα τοῦτο, ὅτι ὁ παλιὸς ἁμαρτωλὸς ἑαυτὸς μας πέθανε στὸ σταυρὸ μαζὶ μὲ τὸ Χριστό. Ἔτσι, ἔπαψε νὰ ζεῖ ὁ ἁμαρτωλὸς ἄνθρωπος καὶ δὲν εἴμαστε πιὰ ὑπόδουλοι στὸ ζυγὸ τῆς

ἀμαρτίας. Γιατί αὐτὸς ποὺ πέθανε ἔχει ἐλευθερωθεῖ ἀπὸ τὴν ἀμαρτία. Ἄν, λοιπόν, πεθάνουμε μαζί με τὸ Χριστό, εἴμαστε βέβαιοι πὼς θὰ ζήσουμε μαζί του. Ξέρουμε ἄλλωστε καλὰ πὼς ὁ ἀναστημένος ἐκ νεκρῶν Χριστὸς δὲν πεθαίνει πλέον, γιατί ὁ θάνατος δὲν τὸν ἐξουσιάζει πιά. Διότι πέθανε, ἀλλὰ πέθανε γιὰ νὰ νεκρώσει μιὰ γιὰ πάντα τὴν ἀμαρτία, κι ἡ τωρινή του ζωὴ εἶναι ζωὴ κοντὰ στὸ Θεό. Ἔτσι νὰ σκέφτεστε κι ἐσεῖς γιὰ τὸν ἑαυτὸ σας. Ἔχετε πεθάνει γιὰ τὴν ἀμαρτία, κι ἡ ζωὴ σας εἶναι πιά κοντὰ στὸ Θεὸ χάρι στὴν ἔνωσή σας με τὸν Ἰησοῦ Χριστὸ τὸν Κύριό μας».

β) Ἀγιαζόμενος ὁ πιστὸς με τὴν θεία Χάρι συμμετέχοντας στὰ ἅγια Μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας ἐνδύεται τὴν καινὴ ὕπαρξί του, ποὺ κτίζεται ἀπὸ τὸ ἅγιο πνεῦμα γι' αὐτὸ ὁ ἄνθρωπος ζεῖ με δικαιοσύνη καὶ ἀγιότητα, ποὺ προέρχεται ἀπὸ τὴν ἀλήθεια.

«Ἐνδύσασθαι τὸν καινὸν ἄνθρωπον τὸν κατὰ Θεὸν κτισθέντα ἐν δικαιοσύνη καὶ ὁσιότητι τῆς ἀληθείας» (Πρὸς Ἐφεσίους δ' 24).

Δηλαδή: «Νὰ ντυθεῖτε τὸν καινούργιο ἄνθρωπο, ποὺ ὁ Θεὸς κατὰ τὸ σχέδιό του τὸν ἔπλασε γιὰ νὰ ζεῖ με δικαιοσύνη καὶ ἀγιότητα, ποὺ προέρχονται ἀπὸ τὴν ἀλήθεια».

γ) Ἡ ἀναγέννησι τοῦ πιστοῦ ἀποδεικνύεται ἀπὸ τὴν ἀγιασμένη με τὴν χάρι καὶ τὴν ἐνέργεια τοῦ ἁγίου Πνεύματος ζωὴ του, ποὺ ἀντιδιαστέλλεται πρὸς τὰ «ἔργα τῆς ἀμαρτίας» γιὰ τὰ ὁποῖα ὁ ἀπόστολος Παῦλος διδάσκει ὅτι «οἱ τὰ τοιαῦτα πράσσοντες βασιλείαν Θεοῦ οὐ κληρονομήσουσι» (Πρὸς Γαλάτας ε' 21).

«Λέγω δὲ πνεύματι περιπατεῖτε καὶ ἐπιθυμίαν σαρκὸς οὐ μὴ τελέσητε. ἢ γὰρ σὰρξ ἐπιθυμεῖ κατὰ τοῦ πνεύματος, τὸ δὲ πνεῦμα κατὰ τῆς σαρκός· ταῦτα δὲ ἀντίκεινται ἀλλήλοις, ἵνα μὴ ἂ ἐὰν θέλητε ταῦτα ποιῆτε. εἰ δὲ Πνεύματι ἄγεσθε, οὐκ ἐστὲ ὑπὸ νόμον. φανερὰ δὲ ἐστὶ τὰ ἔργα τῆς σαρκός, ἅτινά ἐστι μοιχεία, πορνεία, ἀκαθαρσία, ἀσέλγεια, εἰδωλολατρία, φαρμακεία, ἔχθραι, ἔρεις, ζῆλοι, θυμοί, ἐριθεΐαι, διχοστασίαι, αἰρέσεις, φθόνοι, φόνοι, μέθαι, κῶμοι καὶ τὰ ὅμοια τούτοις, ἃ προλέγω ὑμῖν καθὼς καὶ προεῖπον, ὅτι οἱ τὰ τοιαῦτα πράσσοντες βασιλείαν Θεοῦ οὐ κληρονομήσουσιν. ὁ δὲ καρπὸς τοῦ Πνεύματός ἐστιν ἀγάπη, χαρὰ, εἰρήνη, μακροθυμία, χρηστότης, ἀγαθωσύνη, πίστις, πραότης, ἐγκράτεια κατὰ τῶν τοιούτων οὐκ ἔστι νόμος. οἱ δὲ τοῦ Χριστοῦ τὴν σάρκα ἐσταύρωσαν σὺν τοῖς παθήμασι καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις. Εἰ ζῶμεν πνεύματι, πνεύματι καὶ στοιχῶμεν. μὴ γινώμεθα κενόδοξοι, ἀλλήλους προκαλούμενοι, ἀλλήλοις φθονοῦντες» (Πρὸς Γαλάτας ε΄ 16-26).

Δηλαδή: «Θέλω ἀκόμα νὰ σᾶς πῶ καὶ τοῦτο: Νὰ καθορίζει τὸ Πνεῦμα τὴ διαγωγή σας καὶ τότε δὲ θ' ἀκολουθεῖτε τὶς ἀμαρτωλὲς ἐπιθυμίες σας. Γιατὶ οἱ ἀμαρτωλὲς ἐπιθυμίες εἶναι ἀντίθετες μὲ τὸ Πνεῦμα, καὶ φυσικὰ τὸ Πνεῦμα ἀντίθετο μὲ τὶς ἀμαρτωλὲς ἐπιθυμίες. Αὐτὰ τὰ δύο ἀντιμάχονται τὸ ἓνα τὸ ἄλλο, καὶ γι' αὐτὸ ἄλλωστε δὲν κάνετε αὐτὰ πὺν θὰ θέλατε νὰ κάνετε. Ἄν ἔχετε τὸ Πνεῦμα γιὰ ὁδηγὸ, δὲν εἶστε ὑπόδουλοι στὸ νόμο.

Εἶναι ὀλοφάνερο ποιὰ εἶναι τὰ ἀμαρτωλά ἔργα: Εἶναι ἡ μοιχεία, ἡ πορνεία, ἡ ἠθικὴ ἀκαθαρσία, ἡ αἰσχρότητα, ἡ εἰδωλολατρία, ἡ μαγεία, οἱ ἔχθρες, οἱ φι-

λονικεῖες, οἱ ζήλιες, οἱ θυμοί, οἱ διαπληκτισμοί, οἱ διχόνοιες, τὰ σχίσματα, οἱ φθόνοι, οἱ φόνοι, οἱ μέθες, οἱ ἀσωτίες καὶ τὰ παρόμοια. Σᾶς προειδοποιῶ, ὅπως σᾶς προειδοποίησα κι ἄλλοτε: ὅσοι κάνουν τέτοια πράγματα δὲ θὰ κληρονομήσουν τὴ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

Ἀντίθετα, ὁ καρπὸς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος εἶναι ἡ ἀγάπη, ἡ χαρὰ, ἡ εἰρήνη, ἡ μακροθυμία, ἡ καλοσύνη, ἡ ἀγαθότητα, ἡ πίστη, ἡ πραότητα, ἡ ἐγκράτεια. Τίποτε ἀπ' αὐτὰ δὲν καταδικάζει ὁ νόμος. Ἄλλωστε ὅσοι εἶναι τοῦ Χριστοῦ ἔχουν σταυρώσει τὸν ἁμαρτωλὸ ἑαυτοὺς μαζί με τὰ πάθη καὶ τὶς ἐπιθυμίες του. Ἄφοῦ, λοιπόν, ζοῦμε μετὰ τὴ δύναμη τοῦ Πνεύματος, πρέπει ν' ἀκολουθοῦμε τὸ Πνεῦμα. Ἄς μὴ γινόμαστε ματαιόδοξοι, ἃς μὴν προκαλοῦμε κι ἃς μὴ φθονοῦμε ὁ ἓνας τὸν ἄλλο».

δ) Ἡ ἁμαρτία εἶναι ψεῦδος ποὺ φθείρει καὶ νεκρώνει τὸν ἄνθρωπο· ἀντίθετα ἡ ἀλήθεια εἶναι ὁ Χριστός, ποὺ ἀνακαινίζει τὸν ἄνθρωπο καὶ τὸν ἀφθαρτίζει.

«Μὴ ψεύδεσθε εἰς ἀλλήλους, ἀπεκδυσάμενοι τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον σὺν ταῖς πράξεσιν αὐτοῦ καὶ ἐνδυσάμενοι τὸν νέον τὸν ἀνακαινούμενον εἰς ἐπίγνωσιν κατ' εἰκόνα τοῦ κτίσαντος αὐτόν» (Πρὸς Κολοσσαεῖς γ' 9-10).

Δηλαδή: «Μὴ λέτε ψέματα ὁ ἓνας στὸν ἄλλο, ἀφοῦ βγάλατε ἀπὸ πάνω σας τὸν παλιὸ ἁμαρτωλὸ ἑαυτὸ σας μετὰ τὶς συνήθειές του καὶ ντυθήκατε καινούργιο ἄνθρωπο, ποὺ ἀνανεώνεται συνεχῶς σύμφωνα μετὰ τὴν εἰκόνα τοῦ δημιουργοῦ του, ὥστε μετὰ τὴν νέα ζωὴ του νὰ φτάσει στὴν τέλεια γνώση τοῦ Θεοῦ».

6) Τὸ κύριο ἔργο τοῦ Ἁγίου Πνεύματος εἶναι νὰ ἐνεργήσῃ τὴν υἰοθεσία μας κατὰ τὸν ἀποστολικὸ λόγον:

«Οὐ γὰρ ἐλάβετε Πνεῦμα δουλείας πάλιν εἰς φόβον, ἀλλ' ἐλάβετε Πνεῦμα υἰοθεσίας, ἐν ᾧ κράζομεν ἄββᾶ ὁ πατήρ. αὐτὸ τὸ Πνεῦμα συμμαρτυρεῖ τῷ πνεύματι ἡμῶν ὅτι ἐσμὲν τέκνα Θεοῦ. εἰ δὲ τέκνα, καὶ κληρονόμοι, κληρονόμοι μὲν Θεοῦ, συγκληρονόμοι δὲ Χριστοῦ, εἶπερ συμπάσχομεν ἵνα καὶ συνδοξασθῶμεν» (Πρὸς Ρωμαιοὺς ἡ' 15-17).

Δηλαδή: «Γιατὶ τὸ Πνεῦμα ποὺ σᾶς ἔδωσε ὁ Θεὸς δὲν ἐμπνέει φόβο γιὰ τὸ Θεὸ οὔτε κάνει τοὺς ἀνθρώπους δούλους, ἀλλὰ παιδιὰ τοῦ Θεοῦ. Αὐτὸ τὸ Πνεῦμα μᾶς δίνει τὸ θάρρος νὰ λέμε τὸ Θεὸ Ἄββᾶ, Πατέρα μου! Καὶ τὸ ἴδιο τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ διαβεβαιώνει τὸ δικό μας πνεῦμα πὼς εἴμαστε παιδιὰ τοῦ Θεοῦ. Ἄφοῦ, λοιπόν, εἴμαστε παιδιὰ, εἴμαστε καὶ κληρονόμοι. Κληρονόμοι τοῦ Θεοῦ, ποὺ θὰ μετᾶσχουμε μαζὶ μὲ τὸ Χριστὸ στὴ θεϊκὴ δωρεά. Ἐφόσον συμεριζόμαστε τὰ παθήματα τοῦ Χριστοῦ, θὰ μετᾶσχουμε μαζὶ του καὶ στὴ δόξα του».

Οἱ πιστοὶ παρακαλοῦμε:

«Τὸ πνεῦμα Σου τὸ Ἅγιον
μὴ ἀντανέλης ἀφ' ἡμῶν,
ἀλλ' ἐγκαίνισον ἡμῖν τοῖς δεομένους Σου»

(Τροπᾶριον Γ' Ὡρας).

